

“Door de één aan te pakken, bescherm je de ander.”

“De twee kleine kinderen in haar kamer waren compleet overstuurd, het gezicht van de moeder zat onder het bloed. Haar vriend was er al vandoor. We hebben op de ambulance gewacht voor we hem gingen zoeken. Zij was doodsbang dat hij terug zou komen, want er lagen nog kleren van hem. We zaten nog maar net in onze auto toen hij ons voorbijreed. Hij zag ons keren en gaf plankgas. Straten verder reed hij zich vast in de drukte en sprong uit zijn auto. Ik erachteraan. Hij probeerde van alles. Zich verstoppen, zijn jas weggooien zodat ik hem niet zou herkennen, maar hij raakte me niet kwijt. Pas toen een andere politieauto hem de pas afsneed, gaf hij zich gewonnen.”

Aspirant agent Edmor Swalef is over een half jaar klaar met zijn opleiding. Maar nu al doet hij wat hij altijd al wilde: mensen beschermen en degenen die kwaad willen, laten zien dat ze daar niet mee wegkomen.

“Als kind vond ik politieagent een stoer beroep. Maar voor een Antilliaanse jongen uit de Haagse Schilderswijk lijkt de politie onbereikbaar. Je hebt ook een scheef beeld van ze. Omdat ze mensen oppakken, ook bekenden, die jou vertellen dat ze niks hebben gedaan.

Na school kreeg ik verschillende banen en verhuisde naar Naaldwijk. Mijn moeder bleef in de Schilderswijk. Op een gegeven moment vertelde zij me hoe de buurt, vooral door het optreden van de politie, enorm vooruit was gegaan. Toen begon het weer te kriebelen. Mijn moeder en vriendin haalden me over om te solliciteren. Zonder hen had ik die drempel nooit genomen. Nu ben ik weer terug in de Schilderswijk om mijn steentje bij te dragen. Ik kom uit een machocultuur waarin vrouwen vaak worden geslagen. Nu kan ik mannen die dat doen duidelijk maken dat er een grens is aan hun macht. En zo'n vrouw kan ik vertellen dat ze geweld niet hoeft te pikken. Dat ze wordt beschermd. Daar doe ik het voor!”

Kijk voor meer informatie over politiewerk op kombijdepolitie.hyves.nl

"Als agent kan ik echt een verschil maken!"

"Op de A27 was een ernstig ongeluk gebeurd met talloze auto's. Mijn collega en ik waren er als eersten. Eén auto was compleet onder een vrachtwagen geschoven.

Al rennend deed ik mijn handschoenen aan en pakte het reanimatiekapje uit mijn riem. Ik kon me eigenlijk niet voorstellen dat ik in die auto nog overlevenden zou aantreffen. Er zaten twee mannen in, die zo blij waren ons te zien dat ze zelfs even moesten lachen om onze geschrokken gezichten. Ik ben bij hen blijven praten tot de hulpdiensten kwamen. Ze zaten beknelde en één van hen maakte zich grote zorgen om zijn benen. Een paar dagen later kreeg ik een bloemetje van ze. Dan beseft je wat je op dat moment hebt betekend!"

Aan het woord is Manon de Jong (25). Zij heeft al ruim de helft van haar vierjarige opleiding aan de Politie-academie achter de rug. En met afwisselend drie maanden les en drie maanden praktijk heeft ze dus ook al heel wat meegemaakt.

"Ik wilde altijd al iets voor mensen kunnen betekenen. En bij de politie kan dat ook. Er was een moeder die haar dochter van 15 als vermist kwam opgeven. Ik vond haar 's avonds. Ze was van huis weggelopen en dan is de regel dat we haar weer thuisbrengen. We raakten aan de praat over haar thuissituatie en ik begreep al snel dat ze meteen wéér zou weggelopen. Toen hebben we haar naar het huis van haar vriendje gebracht en voor de volgende dag een gesprek geregeld tussen haar en haar moeder. Wij zaten daar bij als bemiddelaars. Ze hebben goede afspraken gemaakt en nu woont ze zonder problemen weer thuis. En daar heb ik aan bijgedragen!"

Lees de blogs van Manon ook op hyves: [kombijdepolitie.hyves.nl](https://www.hyves.nl/kombijdepolitie)

"Het uniform maakt je doortastend."

"Het was 22 december, laat in de avond. Mijn dienst zat er bijna op. Ineens kwam een melding binnen van een gewapende overval in een woning. We trokken onze kogelwerende vesten aan en gingen er op af. Je bent dan niet bang: je gaat!"

In de woning troffen we een oudere heer. Hij was door twee gemaskerde mannen bedreigd met een vuurwapen en mishandeld. Op dat moment heb je een aantal taken. Je probeert het slachtoffer zo goed mogelijk te kalmeren maar ook om snel waardevolle informatie te verkrijgen. Dankzij de beschrijving die hij ons gaf en de goede communicatie met de meldkamer werd de eerste verdachte al na tien minuten gepakt. De tweede enkele dagen later."

Gul (28) is over een half jaar klaar met haar opleiding tot allround politiemedewerker. Eerder werd ze afgewezen omdat ze 'te weinig overwicht had'. Vijf jaar later en wijzer probeerde ze het weer en was ze meer dan welkom.

"Natuurlijk zou je meteen achter de daders aan willen, maar dat is jouw taak niet op dat moment. Je moet de woning afzetten om sporen veilig te stellen. Dus wij namen de man mee naar de burens. Ik merkte dat hij zijn enkel had bezeerd. Ik heb de buurvrouw toen een plastic zak met sneeuw laten vullen, als kompres tegen het zwellen. Op dat moment ben je hulpverlener, maar ook regisseur. Je stelt de man gerust, je roept de recherche op en zorgt dat er iemand van Slachtofferhulp komt. Zo'n compleet apparaat zet jij in beweging. Het mooie is dat je in dit vak je sterke eigenschappen leert kennen en gebruiken. Als vrouw kan ik goed geruststellen. Soms helpt het ook dat ik half Indisch, half Turks ben. Dat maakt me voor mensen met een tintje nét iets toegankelijker. Ik wilde bij de politie om de leiding te kunnen nemen over een probleem en voor oplossingen te zorgen. Zodra je dit uniform aantrekt, ga je dat automatisch doen."

Kijk voor meer informatie over politiewerk op kombijdepolitie.hyves.nl

"Sommigen zagen me als landverrader."

"Niet iedereen in mijn omgeving reageerde positief toen ik bij de politie ging. 'Ga je dan je eigen mensen oppakken?' Die reactie kreeg ik vaak, zowel van Turkse als Marokkaanse jongens. Mijn antwoord was dan altijd dat ik oppak wie fout is, ongeacht afkomst. Maar ook dat politiewerk veel meer is dan dat. Je kunt ook veel voorkomen. Ik ga regelmatig de plekken langs waar jongeren samenkomen. De auto uit en een praatje maken. Ook bij een melding van overlast begin ik altijd eerst met praten. Ik wil ook hún verhaal horen. Pas daarna wijs ik hen op de klachten die ze veroorzaken. Mijn Marokkaanse afkomst helpt me hierbij. Ik weet hoe die jongens denken. Daardoor kan ik voorkomen dat zaken uit de hand lopen."

Yassine is agent in opleiding bij korps Brabant-Noord en bijna klaar met zijn driejarige opleiding. Toen hij bij de politie solliciteerde, reageerde niet iedereen even positief. Maar hij wist de vooroordelen om te buigen. Nu kijken zijn familie en vrienden met trots naar het uniform dat hij verdiende.

"Mijn afkomst bleek wel vaker nuttig. Laatst stond ik tussen een woedende Serviër en een relaxte Afrikaan. We hadden gehoord dat één van de twee een mes had getrokken. Onbewust denk je dat de meest boze wel de messentrekker zal zijn, maar dat kan ook een vooroordeel zijn. Dus liet ik ze allebei hun verhaal doen. Mijn Hollandse collega zag dat dit werkte en liet mij mijn gang gaan. De Afrikaan had een laptop uit de woning van de Serviër weggehaald, omdat hij nog huur van hem kreeg. Daar was de Serviër kwaad over. En de Afrikaan, die tegen ons heel redelijk deed, was degene die met een mes had gedreigd. Ik liet de Afrikaan de laptop teruggeven en we spraken een betalingsregeling af. Beide mannen waren tevreden en voelden zich gelijkwaardig behandeld. Volgens mij kwam dat ook omdat ik een 'allochtone Nederlander' ben. Ik word niet snel van vooroordelen verdacht. En dat is een voordeel dat niet elke collega kan inzetten."

Kijk voor meer informatie over politiewerk op kombijdepolitie.hyves.nl

